

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XI. Secundum argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

πάλιν ἡμετέροις, ἀνδρὶ ἰβραίοις, & Ἰδύσκων αὐτὸν ἀελμὸν ἦν ἑτῶν, τὸν συνῆδη πάντας ἐλεῖν ἀελμῶν, ἀναρχῆως ἀεσεῖνται δὲ τὰ δαὶ ἦν ἰμβολίμων σωμαγόμενα ἔση. Sciendum est enim Ebraeos, ad Lunæ cursum annum ordinantes, undecim dies superfluos facere, quos nos etiam intercalares appellamus. Nam Lunæ cursus intra viginti novem dies & horas sex absolvitur. Sic autem numerantes, trecentorum quinquaginta quatuor dierum annum faciunt. Cum ergo sanctus Archangelus beatum Daniele, virum Ebraum alloquens, ipsumque docens annorum numerum, usitatum annum omnino significaret, necessario addendi sunt anni ex intercalariis collecti. Atque ex Lunæ cursu tempora sua descripsisse vulgus Ebræorum eo credibilis est, quod à finitimis gentibus idem factitatum videbant. Phœnices enim, Madianitas, Arabes, aliaque Lunæ cultui impense deditas Orientis gentes, anni formam juxta ejus cursum crediderim digessisse.

XI. Alterum, quo sententiam nostram oppugnat Scaliger, telum hoc est: perperam ab ejus Regis temporibus septuaginta hebdomadam duci initium, cujus toto tempore cessavit ædificatio; quod plane, inquit, est dicere Esdræ falli aut mentiri, (adit verbis reverentia) cujus quarto capite legimus, Artaxerxis edicto jussos Præfectos, darent operam ne Hierosolyma à Judæis instauraretur, tanta alacritate rem præstitisse, ut templi exstructio ad annum secundum Darii intermitteretur. Gesta hæc esse fatemur, falli vero Esdræ, aut mentiri, nec dicimus, nec dictum volumus. *DI meliora pitis.* Artaxerxem hunc esse Longimanum, id vero pernegamus. Consuluntur Interpretes, quorum alii Cyrum, alii Cambysen esse putant.

Secundum argumentum Scalig. Proleg. De emendat. temp.

XII. Postremum hoc nobis objici potest, pugnare doctrinam nostram cum ipsis Angeli ad Daniele verbis: *Et in dimidio hebdomadis deficiet hostia & sacrificium*; quibus significatur in dimidio septuagesimæ hebdomadis letho datum iri Christum: nos vero, non in dimidio postremæ hujus hebdomadis, quartum videlicet annum, sed in quintum conjicere mortem Christi. Hujus argumenti facilis depulsio est: nam quod vertit Vulgatus Interpres, *Et in dimidio*, Ebraice scriptum est, וְחֵצִי, à verbo חָצַק, *divisit, distribuit in duas partes*, sive æquales illæ sint, sive non sint. Sic decimo tertio capite tertii Regum: *Tunc divisus est populus Israel in duas partes*, וְחֵצִי. In hac divisione qui accuratam partium æqualitatem quæsierit, halucinabitur. Inde fit ut Interpretes quidam, non tempus inter partes duas æquales medium hic significatum velint, sed alteram è dimidiis partibus, qua se circumagente Christus obiturus sit.

Tertium argumentum. Dan. 9. 27.

3. Reg. 16. 21.

XIII. Perrogandæ nobis deinceps supersunt Judæorum sententiæ; quod priusquam facere ingrediamur, ut facilius earum confutatio sit, in Domino Jesu eventum habuisse hoc Danielis oraculum probabimus. Ubiunque enim septuaginta putandorum hebdomadam ponas initium, plane elapsas eas esse necesse est. Atqui exactis iis ungi debuit Sanctus sanctorum, nasci Christus, & occidi. Ergo unctum esse Sanctum sanctorum, natum & occisum Christum fatendum est. Hoc deinde occiso dirui debuerunt Templum & Urbs. Atqui hæc diruta sunt. Ergo ille occisus est. Præterea in dimidio postremæ hebdomadis abrogari debuerunt sacrificia & veteris Legis cerimonia. Atqui abrogata ea sunt. Ergo postrema hebdomas præterit. Ad hæc septuaginta hebdomadibus hic præstitutus est finis, ut obliterentur delicta hominum, ut æterna adducatur justitia, & ut compleantur vaticinia Prophetarum. Atqui hæc in Christo facta esse exitum partim demonstravimus supra, partim demonstraturi sumus. Ergo venit Christus. Adversus ea nulla valere potest exceptio. Itaque apud Hieronymum sic disserit Africanus: *Nulli dubium, quin de adventu Christi predictio*

Ad viam refutationi Judæorum sternendam, ostenditur in Jesu completum esse hoc oraculum.

Hier. in Dan.

ste, qui post septuaginta hebdomadas mundo apparuit; post quem consummata sunt delicta, & finem accepit peccatum, & deleta est iniquitas, & annuntiata justitia sempiterna, que Legis justitiam vincet, & impleta est visio & prophetia. Primores quidem Rabbiorum ad Christum pertinere hoc Gabrielis oraculum haudquaquam sunt infitiat: non R. Barachias in Beresith Rabba; non R. Moses ben Nachman in Daniele; non is R. Samuel, cujus epistolam ad R. Isaac exhibet Dionysius Carthusianus. Verum quo liquidius appareat, recte id eos, atque item Christianos, meritoque sentire, singulas hujus prædicti partes attentius paulo perlustremus. *Septuaginta hebdomades abbreviata* sunt super populum tuum, & super Urbem sanctam tuam, ut consummetur prævaricatio, & finem accipiat peccatum, & deletur iniquitas, & adducatur justitia sempiterna, & impleatur visio & prophetia, & ungetur Sanctus sanctorum. Noxas hominum eluere, eosque redimere, præcipuum fore Christi munus Prophetæ omnes uno ore cecinerunt, atque id in Jesu completum fuisse manifesto docebimus infra ex Evangeliiis. Præclarum hoc Isaie: *Spiritus Domini super me, eo quod unxerit Dominus me: ad annuntiandum mansuetis misit me, ut mederer contritis corde, & predicarem captivis indulgentiam, & clausis aperiorem, ut predicarem annum placabilem Domino.* Utrobique prædicitur Unctus, sive

Dan. 9. 24.

Isa. 61. 1. & seq.